

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 8. maja 1917.

Treść: № 201. Rozporządzenie o przyznaniu zwolnień od należności celem popierania subskrybowania szóstej austriackiej pożyczki wojennej.

201.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917

o przyznaniu zwolnień od należności celem popierania subskrybowania szóstej austriackiej pożyczki wojennej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

I. Zaciąganie pożyczek hipotecznych i oddawanie w zastaw wierzytelności hipotecznych.

§ 1.

(1) Dla pożyczek zaciąganych przez obciążenie zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania szóstej austriackiej pożyczki wojennej, przynajmniej pod przepisany w tem rozporządzeniu warunkami zwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich.

(2) Uwolnienia można żądać albo

a) dla kwoty pożyczki, która przy wypłacie jej gotówką nie przekracza ćwierci, zaś przy pożyczce, wypłaconej listami zastawnymi,

połowy nominalnej kwoty szóstej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, albo

b) dla pożyczki wyższej od tych kwot, aż do pełnej wartości nominalnej szóstej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez biorącego pożyczkę wraz z kwotą ryczałtową w wysokości sześciu procent tej wartości nominalnej.

§ 2.

(1) Uwolnienie od należności według § 1 rozciąga się:

1. na dokumenty dłużne, dokumenty na ustanowienie prawa zastawu, potwierdzenia odbioru i dokumenty ekstabulacyjne, wystawione z powodu zaciągnięcia, oprocentowania i spłaty uprzywilejowanej pożyczki,

2. na oświadczenia poręki dla zabezpieczenia tych pożyczek,

3. na uwierzytelnianie podpisów na przytoczonych pod 1. 1. i 2. dokumentach,

4. na podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu albo prawa podzastawu dla takich pożyczek,

5. na wpis hipoteczny praw zastawu i podzastawu, przytoczonych pod 4,

6. na wyciągi hipoteczne i arkusze posiadłości gruntowej, potrzebne z powodu zaciągnięcia pożyczki.

7. na oświadczenia, któremi przyznaje się dla uprzywilejowanej pożyczki pierwszeństwo hipoteczne przed innymi ciężarami hipotecznymi.

(2) Ulgi wymienione w ustępie 1., l. 1, 2 i 5, w tych przypadkach, w których kwota zaciągniętej pożyczki przewyższa kwotę, oznaczoną w § 1., ustęp 2., lit. *a* lub *b*, mają zastosowanie do tej częściowej kwoty pożyczki, która równa się poprzednio wymienionej kwocie. Uwolnienia według ustępu 1., l. 3, 4, 6 i 7, obowiązują tylko wówczas, gdy kwota zaciągniętej pożyczki nie jest wyższa niż kwota nominalna szóstej austriackiej pożyczki wojennej, którą biorący pożyczkę subskrybuje, wraz z kwotą ryczałtową w wysokości sześciu procent tej wartości nominalnej.

(3) Następujące według ustępu 1., l. 5, uwolnienie obejmuje także należność za wpis kaucyi za należności uboczne, odpowiadające wolnej od należności kwocie pożyczki.

§ 3.

(1) Z uwolnienia od należności według §§ 1. i 2. można korzystać tylko wówczas, gdy

1. z oznaczonych w § 2., ustęp 1., dokumentów i pism oraz z innych dostarczonych przez stronę załączników jest widoczne, że uprzywilejowana pożyczka ma służyć na cel, określony w § 1. i gdy

2. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. *b*, oddano Bankowi austriacko-węgierskiemu, c. k. Urzędowi pocztowych kas oszczędności, sądowemu urzędowi depozytowemu, bankowi, należącemu do konsorcjum dla państwowych operacji kredytowych lub innemu miejscu, zatwierdzonemu przez Ministerstwo skarbu, do przechowania z odwołaniem się na niniejsze rozporządzenie papiery wartościowe szóstej austriackiej pożyczki wojennej, zakupione za gotówkę, uzyskaną przez zaciągnięcie pożyczki. Przechowanie to można zastąpić także przez winkulację subskrybowanych papierów wartościowych pożyczki wojennej na imię i nazwisko biorącego pożyczkę, o ile winkulacja odbędzie się w ten sposób, że uchylenie jej przed dniem 1. stycznia 1919 może nastąpić tylko za zgodą Ministerstwa skarbu.

(2) Dokumenty i pisma, wolne według § 2. od stempla, winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „Wolne od stempla na mocy § 2. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

(3) Poświadczenie w sprawie winkulacji, oznaczonej w ustępie 1., liczba 2. jest według

pozycji taryfy 102, lit. *b*, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, wolne warunkowo od stempla od dokumentów; nie podlega ono stemplowi od załączników.

§ 4.

(1) Biorący pożyczkę, któremu przyznano ulgi według §§ 1. i 2., jest obowiązany do dnia 31. grudnia 1918 wykazać się wobec władzy skarbowej na jej żądanie posiadaniem subskrybowanych przezeń papierów wartościowych szóstej austriackiej pożyczki wojennej.

(2) Od tego obowiązku jest zaciągający pożyczkę zwolniony, jeśli i jak długo papiery wartościowe pożyczki wojennej są w ten sposób na jego imię i nazwisko winkulowane, że uchylenie winkulacji w czasie do dnia 31. grudnia 1918 może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu. Postanowienia § 3., ustęp 3., mają zastosowanie.

(3) Użycie pożyczki wojennej do zapłaty tutejszo-krajowego podatku od zysków wojennych, który ma być uiszczony przez biorącego pożyczkę, należy uważać na równi z dalszym posiadaniem papierów wartościowych (ustęp 1.).

§ 5.

(1) Ulgi należnościowe z §§ 1. i 2. tracą skuteczność:

1. gdy biorący lub udzielający pożyczki nie wniosie na czas (§ 6.) podania do władzy skarbowej o uznanie ulg należnościowych;

2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku warunków, przepisanych tem rozporządzeniem;

3. gdy biorący pożyczkę nie wypełni nałożonych nań w § 4. zobowiązań;

4. w przypadkach § 1., ustęp 2., lit. *a*, gdy biorący pożyczkę pozbedzie się w czasie do dnia 31. grudnia 1918 papierów wartościowych subskrybowanej przezeń szóstej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub

5. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. *b*, gdy biorący pożyczkę podejmie lub pozbedzie przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi w czasie do dnia 31. grudnia 1918 papiery wartościowe szóstej austriackiej pożyczki wojennej, które dał do przechowania jednemu z miejsc oznaczonych w § 3., ustęp 1., l. 2, albo też uzyskał bez zgody Ministerstwa skarbu uchylenie winkulacji subskrybowanych papierów wartościowych przed dniem 1. stycznia 1919.

(2) Gdy ulgi należyciowe utracą skuteczność, należy ściegnąć dodatkowo należyciowe stemplowe i bezpośrednie, na które się zwolnienie rozciągało.

(3) Utrata skuteczności nie następuje w przypadkach pierwszego ustępu, l. 3, 4 i 5., gdy w ciągu sześćdziesięciu dni po wezwaniu do wykazania się posiadaniem lub winkulacją pożyczki wojennej (l. 3) lub po pozbyciu lub odebraniu papierów lub uchyleniu winkulacji (l. 4 i 5) udowodniono, że uprzywilejowaną pożyczkę spłacono. Gdy spłata obejmuje tylko część pożyczki, wówczas utrata skuteczności rozciąga się na resztę niespłaconej kwoty pożyczki.

§ 6.

(1) Biorący lub udzielający pożyczki winien najpóźniej do dnia 30. czerwca 1918 prosić o przyznanie ulg należyciowych, do jakich rości sobie prawo według §§ 1. i 2., przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcji skarbu, dyrekcji skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomość obciążona zastawem na rzecz pożyczki, lub przy łącznym zastawie wykaz główny, gdy zaś obciążono zastawem wierzycelność hipoteczną, gdzie znajduje się obciążona nią nieruchomość, a przy łącznym zastawie, wykaz główny. Termin ten może być przedłużony z powodów zasługujących na uwzględnienie.

(2) Do podania tego należy dołączyć:

1. Wierzytelny odpis dokumentów, wymienionych w § 2., ustęp 1., l. 1. 2 i 7:

2. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że zaciągający pożyczkę subskrybował szóstą austriacką pożyczkę wojenną i potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń szóstej austriackiej pożyczki wojennej; następnie

3. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. a, potwierdzenie wspomnianego pod l. 2, kantoru, iż mu ta część wartości szóstej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, która nie może być uzyskana przez obciążenie zastawem samej pożyczki wojennej, została wypłacona lub zapisana na jego rachunek;

4. w przypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, potwierdzenie kantoru subskrypcyjnego, że mu wartość subskrybowanej przez biorącego pożyczkę szóstej austriackiej pożyczki wojennej została wypłacona lub przypisana na rachunek, nadto potwierdzenie jednego z miejsc przechowania, wymienionych w § 3., ustęp 1., l. 2, że oddano mu do przechowania papiery wartościowe subskrybowanej

szóstej austriackiej pożyczki wojennej. Dowód złożenia w przechowanie można zastąpić dowodem uskutecznienia winkulacji, przewidzianej w § 3., ustęp 1., l. 2.

(3) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustępie, o ile nie zostanie im przyznane na zasadzie § 20. bezwarunkowe uwolnienie od stempli, są według pozycyi taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

§ 7.

(1) Gdy zaciągający pożyczkę pozbędzie się przed oznaczonym w § 5., ustęp 1., l. 4 lub 5, czasem w całości lub części subskrybowanej przezeń szóstej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub gdy ją w przypadkach wymienionych w § 1., ustęp 2., lit. b, przed tym czasem odbierze, winien o tem donieść krajowej władzy skarbowej, wymienionej w § 6., ustęp 1., podaniem wolnem od stempla w ciągu 30 dni po pozbyciu lub po odebraniu. Niewypełnienie tego zobowiązania pociąga za sobą ten skutek, że niezapłacone z powodu podniesienia roszczenia o ulgi należyciowe należyciwości przypadające według skali i stałe należyciwości będą ściągnięte w trzykrotnym, a należyciwości za wpisy w podwójnym wymiarze (§§ 79 i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50).

(2) Miejsce przechowania, w którym złożono papiery wartościowe pożyczki wojennej stosownie do § 3., ustęp 1., l. 2, winno pod odpowiedzialnością za należyciwości, wymienione w poprzednim ustępie, donieść zaraz krajowej władzy skarbowej (§ 6., ustęp 1.) o każdym przedwczesnem podniesieniu lub sprzedaniu papierów wartościowych pożyczki wojennej.

II. Spłata lub odstąpienie wierzycelności hipotecznych.

§ 8.

(1) Dla spłaty lub dla odpłatnego odstąpienia wierzycelności hipotecznych, jeśli dokonano ich w celu uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania szóstej austriackiej pożyczki wojennej, udziela się pod ustanowionymi w tem rozporządzeniu warunkami uwolnienia od należyciwości stemplowych i bezpośrednich.

(2) Z ulgi należyciowej można korzystać tylko wtedy, jeśli

1. przy spłacie wierzycelności hipotecznych kwota spłaconej wierzycelności,

2. przy odstąpieniu wierzytelności hipotecznych
cena ustępstwa

nie przekraczają nominalnej wartości subskrybowanej szóstej austriackiej pożyczki wojennej i służą do zapłacenia tej pożyczki.

§ 9.

(1) Ulga należyciowa rozciąga się:

1. Przy spłacie wierzytelności hipotecznych na potwierdzenie odbioru spłaconej kwoty wierzytelności, na dokument wykreślenia, na uwierzytelnienie podpisów na tym dokumencie i na podania sądowe o wykreślenie prawa zastawu dla spłaconej wierzytelności;

2. przy ustąpieniu wierzytelności hipotecznych

a) na dokument ustępstwa i na dokument, w którym ustąpiony dłużnik uznaje dług, tudzież na uwierzytelnienie podpisów na tych dokumentach;

b) na podanie o hipoteczny wpis przeniesienia prawa zastawu dla odstąpionej wierzytelności hipotecznej;

c) na wymieniony pod lit. b) wpis hipoteczny;

d) na oświadczenia, któremi przyznano odstąpionej wierzytelności hipoteczne pierwszeństwo pod innymi ciężarami hipotecznymi.

(2) Postanowienia § 2., ustępy 2. i 3., mają odpowiednie zastosowanie.

§ 10.

(1) Z ulgi należyciowej według §§ 8. i 9. można tylko wówczas korzystać, gdy okoliczność, że spłacona kwota pożyczki (cena ustępstwa) ma służyć do uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania szóstej austriackiej pożyczki wojennej, jest widoczna z potwierdzenia odbioru spłaconej kwoty wierzytelności, z dokumentu wykreślenia (ustępstwa) lub też z innych przez stronę dostarczonych załączników.

(2) Dokumenty i pisma, wymienione w § 9., winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „Wolne od stempla na mocy § 9. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

(3) Postanowienia § 4. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 11.

(1) Ulgi należyciowe z §§ 8. i 9. tracą skuteczność:

1. Gdy nie wniesie się na czas (§ 12.) do władzy skarbowej podania o uznanie ulg należyciowych;

2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku ustanowionych w tem rozporządzeniu wymogów;

3. gdy ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną lub kto ją ustąpił, nie dopełni swych obowiązków stosownie do § 10., ustęp 3., lub gdy pozbędzie w czasie do 31. grudnia 1918 papiery wartościowe subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi.

(2) Utrata skuteczności ulg należyciowych ma ten skutek, że należyci stemplowe i bezpośrednie, na które ulga się rozciągała, będą ściągnięte dodatkowo.

(3) W razie przedwczesnego pozbycia papierów wartościowych pożyczki wojennej (ustęp 1., l. 3) należy zastosować odpowiednio postanowienia § 7., ustęp 1.

§ 12.

(1) O uznanie ulg należyciowych, do których rości się prawo według §§ 8. i 9., należy prosić najpóźniej do dnia 30. czerwca 1918 podaniem, wolnem od stempla; termin może być przedłużony z zasługujących na uwzględnienie powodów. Prócz subskrybującego pożyczkę wojenną jest do wniesienia podania uprawniony każdy, na którymby zaciążył obowiązek płacenia należyci za wymienione w § 9. dokumenty, uwierzytelnienia, podania i wpisy.

(2) Prośbę należy wnieść do tej krajowej władzy skarbowej, w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomość, obciążona wierzytelnością hipoteczną lub w razie obciążenia łącznego, wykaz główny.

(3) Do podania należy dołączyć:

1. uwierzytelniony odpis potwierdzenia odbioru lub dokumentu wykreślenia co do spłaconej wierzytelności hipotecznej lub dokumentu ustąpienia;

2. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję pożyczki wojennej, że ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną, lub kto wierzytelność taką odstąpił, subskrybował szóstą austriacką pożyczkę wojenną oraz potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej;

3. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że mu wypłacono lub przypisano na rachunek wartość wymienionej pod l. 2 pożyczki wojennej.

(4) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustępie, są w myśl pozycyi taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

III. Pożyczka na zastaw papierów wartościowych pożyczki wojennej i innych papierów wartościowych, tudzież udziałów towarzystw z ograniczoną poręką.

§ 13.

(1) Jeśli zakłady kredytowe, zakłady ubezpieczeniowe, kasy oszczędności lub stowarzyszenia zarobkowe i gospodarze udzielają pożyczki na zastaw papierów wartościowych szóstej austriackiej pożyczki wojennej w ciągu terminu, ustanowionego dla zapłacenia pożyczki wojennej, w tym celu, by subskrybującemu te papiery wartościowe przysporzyć potrzebnej do ich zapłacenia gotówki, natenczas zastawy te i ewentualne ich prolongowanie, tudzież wystawione przy tej sposobności dokumenty są wolne od należności stemplowych i bezpośrednich.

(2) Ta sama ulga ma zastosowanie także do pożyczek na zastaw innych papierów wartościowych, niż szóstej austriackiej pożyczki wojennej, do pożyczek na zastaw udziałów towarzystw z ograniczoną poręką, do prolongat tych zastawów i na wystawione przytem dokumenty, jednakowoż tylko o tyle, o ile kwota, uzyskana przez te zastawy nie przewyższa różnicy między kursem emisyjnym (ceną subskrypcyjną) subskrybowanych przez biorącego pożyczkę papierów wartościowych szóstej austriackiej pożyczki wojennej a kwotą, którą można uzyskać przez zaciągnięcie pożyczki na zastaw tych papierów wartościowych. Od ewentualnej nadwyżki zabezpieczonej zastawem pożyczki należy opłacić należności według ogólnych przepisów ustaw o należnościach.

(3) Postanowienia obu poprzednich ustępów mają odpowiednie zastosowanie do tych pożyczek, które Bank austriacko-węgierski udzieli subskrybentom szóstej austriackiej pożyczki wojennej na czas najdalej do 31. grudnia 1917 w celu spłaty pożyczek, według poprzednich ustępów wolnych od należności, a zaciągniętych przez subskrybentów w innych zakładach kredytowych, w zakładach ubezpieczeniowych, kasach oszczędności lub stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych; to samo dotyczy prolongacyi takich pożyczek, udzie-

lonych przez Bank austriacko-węgierski, o ile prolongacya uskuteczniiona zostanie na okres czasu najdalej do dnia 31. grudnia 1917.

(4) W dokumentach, wystawionych na obciążenia zastawem i prolongacye, wolne od należności w myśl trzech poprzednich ustępów, należy uwidocznić, że zastawienie uskuteczniiono w tym celu, by subskrybującemu papiery wartościowe szóstej austriackiej pożyczki wojennej przysporzyć potrzebnej do jej zapłacenia gotówki. Dokumenty winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „Wolne od stempla na zasadzie § 13. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

(5) Wyjednanie u władzy skarbowej wyrażonego uznania uwolnienia od należności stosownie do ustępów poprzedzających nie jest potrzebne.

§ 14.

Zakłady kredytowe, zakłady ubezpieczeniowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarze, które czynią użytek z ulg należnościowych według § 13., są, począwszy od chwili upływu ostatecznego terminu zapłacenia subskrybowanej kwoty szóstej austriackiej pożyczki wojennej, obowiązane do przedkładania władzy skarbowej każdorazowo w tych terminach, w których według istniejących przepisów ma nastąpić wykazanie obrotu, podlegającego należnościom według pozycyi taryfowej 36, l. 1., lit. a i b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wykazów sumarycznych tych pożyczek na zastaw papierów wartościowych i prolongat, które są w myśl § 13. traktowane jako wolne od należności. W tym wykazie należy w ten sposób podać numery pozycyi oryginalnych zapisków, prowadzonych przez dany zakład (stowarzyszenie), by dla władzy skarbowej było możliwe zbadać przez wgląd do tych zapisków, o ile § 13. został należycie zastosowany. Pierwszy wykaz sumaryczny, jaki ma być dostarczony, winien rozciągać się na obrót w czasie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Do tych wykazów i dla badania, jakie ma przedsięwziąć władza skarbowa, ma § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, analogiczne zastosowanie.

IV. Pożyczki na police.

§ 15.

Od zaliczek na police (pożyczek na police) i od zapłaty procentów od takich pożyczek nie potrzeba uiszczać, pod wymienionymi w § 16. warunkami, należności, przewidzianej w § 1., ustęp 1., l. 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia

15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280, jeżeli pożyczona kwota zostaje użyta na przysporzenie gotówki, potrzebnej do subskrypcji szóstej austriackiej pożyczki wojennej.

§ 16.

(1) Uwolnienie od należności według § 15. zawisłe jest od następujących warunków:

1. Uwolnienie od należności przysługuje tylko tym pożyczkom na police, których udzielono w czasie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia aż do ostatniego dnia terminu subskrypcji szóstej austriackiej pożyczki wojennej.

2. Zakłady ubezpieczeniowe, korzystające z uwolnienia należnościowego dla pożyczek na police, mają obowiązek subskrybowania dla każdego z biorących pożyczkę kwoty nominalnej pożyczki wojennej, która równa się co najmniej kwocie udzielonej pożyczki na police.

3. Wymienione pod 1. 2 zakłady ubezpieczeniowe winny najpóźniej do dnia 31. grudnia 1917 przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji (urzędowi wymiaru należności, powiatowej dyrekcji skarbu) sumaryczny wykaz, uwidaczniający łączną kwotę udzielonych przez zakład pożyczek na police, co do których korzystano z uwolnienia od należności według § 15. Do tego wykazu należy dołączyć potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, co do kwoty nominalnej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zakład za każdą poszczególną osobę, zaciągającą pożyczkę. Termin przedłożenia wykazu można ze względów, zasługujących na uwzględnienie, przedłużyć za zatwierdzeniem krajowej władzy skarbowej.

4. Pożyczki na police i procenty od takich pożyczek, co do których korzysta się z uwolnienia od należności według § 15., należy prowadzić w księgach odrębnie, stosując odpowiednio postanowienia §§ 31., 32., 37. i 38. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363, oraz wykazywać osobno w rocznym zamknięciu rachunkowym oraz jego załącznikach.

(2) Wyjednanie wyraźnego uznania uwolnienia od należności według § 15. nie jest potrzebne.

(3) Dokumenty, wystawione na udzielenie pożyczki i na opłatę procentów od pożyczki, winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „Pożyczka na police wolna od należności stosownie do § 15. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

§ 17.

(1) Uwolnienie od należności według § 15. traci moc, gdy zakład ubezpieczeniowy nie uczyni zadość jednemu z obowiązków, nałożonych nań stosownie do § 16., ustęp 1., l. 2, 3 lub 4.

(2) W razie utraty uwolnienia od należności należy ściegnąć dodatkowo należność stosownie do § 1., ustęp 1., l. 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280.

V. Podania do władz opiekuńczych lub fundacyjnych. Wydania z kas sierocych.

§ 18.

(1) Podania, wnoszone przez osobę pieczy poruczoną (przez fundację) celem uzyskania zezwolenia władzy opiekuńczej lub fundacyjnej na subskrypcję szóstej austriackiej pożyczki wojennej lub celem wydania przedmiotów majątkowych, potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej, są wolne od stempla. Podania te mają być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „Wolne od stempla na mocy § 18. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

(2) Od kwot, wydanych bezwarunkowo z kas sierocych na zapłacenie szóstej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej za pieczy poruczoną osobę, nie trzeba uiszczać należności za przechowanie. Jeżeli wydanie jest warunkowe, natenczas okres czasu, jaki upłynął aż do tego wydania, należy pominąć przy obliczeniu należności za przechowanie, którą należy uiszczyć przy sposobności późniejszego bezwarunkowego wydania.

VI. Związki w celu subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej.

§ 19.

(1) Stowarzyszeniom i związkom, które stosownie do swoich statutów zajmują się wyłącznie tylko subskrypcją austriackiej pożyczki wojennej na wspólny rachunek swych członków, zbieraniem wpłat członków na ten cel, przejściową korzystną lokacją rozporządzalnych pieniędzy w przedsiębiorstwach, podlegających publicznemu składaniu rachunków, tudzież agitacją na rzecz austriackich pożyczek wojennych, przyznaje się uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich, o ile kontrakt stowarzyszenia (statuty) odpowiadają ułożonym urzędownie przy piątej pożyczce wojennej statutom wzorowym:

1. Dla kontraktu stowarzyszenia i dla wszystkich dokumentów, podań, protokołów i czynności urzędowych, potrzebnych z powodu założenia stowarzyszenia (związku);

2. dla książek i zapisków stowarzyszenia (związku).

(2) Stowarzyszenia i związki oznaczonego w ustępie 1. rodzaju, których kontrakt stowarzyszenia (statuty) odbiegają od wymienionych statutów wzorowych, mogą najpóźniej do dnia 31. grudnia 1917 prosić władzę skarbową pierwszej instancji (urząd wymiaru należności, powiatową dyrekcję skarbową), w której okręgu znajduje się siedziba związku, wolnem od stempla podaniem o przyznanie ulg z ustępu 1.; termin można przedłużyć z godnych uwzględnienia powodów. Do prośby należy dołączyć w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie (odbitce) kontrakt stowarzyszenia lub statuty.

(3) Dokumenty i pisma, co do których korzysta się z uwolnienia według ustępów 1. lub 2., winny być zaopatrzone na górnym brzegu uwagą: „Wolne od stempla na mocy § 19. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

VII. Dokumenty wystawiane w stosunkach między zakładami kredytowymi, kasami oszczędności i stowarzyszeniami zarobkowymi i gospodarczymi a subskrybentami (nabywcami) pożyczki wojennej.

§ 20.

(1) Władza skarbowa może przyznać uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich:

1. Poświadczeniem, jakie zakład kredytowy, kasa oszczędności lub stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze wydaje subskrybentom szóstej austriackiej pożyczki wojennej zamiast subskrybowanych przez nich, lecz jeszcze nie wygotowanych papierów wartościowych tej pożyczki wojennej;

2. potwierdzeniem stron w sprawie odbioru subskrybowanych przez nie papierów wartościowych szóstej austriackiej pożyczki wojennej;

3. dokumentem, którymi oznaczony pod l. 1 zakład potwierdza swym odbiorcom — ewentualnie z przytoczeniem cenówek wpłaty — uiszczenie rat na rachunek wary przez nich subskrybowanej lub kupionej szóstej austriackiej pożyczki wojennej, jeśli dokumenty te zostaną wystawione przed dniem 1. lipca 1919;

4. wystawionym przed dniem 1. lipca 1919 dokumentom, w których subskrybenci lub nabywcy szóstej austriackiej pożyczki wojennej oświadczają, że zgadzają się z treścią przytoczonych pod l. 3 dokumentów;

5. potwierdzeniem, jakie przytoczony pod l. 1 zakład wyda swym odbiorcom przed dniem 1. lipca 1919 tej treści, że odbiorca objął w przechowanie subskrybowane lub kupione przez niego papiery wartościowe austriackiej pożyczki wojennej, i to także wtedy, jeżeli potwierdzenia te nie są wystawione w formie listu.

(2) Zakłady kredytowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, starające się o uwolnienia, o jakich mowa w ustępie 1., winny prosić o przyznanie tego uwolnienia przez wniesienie wolnego od stempla podania do krajowej władzy skarbowej, w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba zakładu (stowarzyszenia). Do podania należy dołączyć projekt (formularz) dokumentów, co do których żąda się uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich.

(3) Jeśli się udziela uwolnienia, to należy na górnym brzegu umieścić uwagą: „Wolne od stempla na mocy § 20. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 201.“

VIII. Pożyczki związków autonomicznych dla uzyskania środków na subskrybowanie pożyczki wojennej.

§ 21.

Pożyczkom, zaciąganym przez kraje, powiaty, gminy i inne autonomiczne związki w celu uzyskania gotówki na subskrybowanie szóstej austriackiej pożyczki wojennej, przyznaje się uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich stosownie do artykułu I i II ustawy z dnia 25. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 70.

IX. Umowy o wypłatę kwot ubezpieczenia w papierach wartościowych pożyczki wojennej.

§ 22.

Umowy między zakładem ubezpieczeń a biorącym ubezpieczenie (ubezpieczonym), w których ten ostatni oświadcza gotowość, by mu przy wydarzeniu się przewidzianego ubezpieczeniem wypadku kwota ubezpieczenia została wypłacona zamiast w gotówce, w papierach wartościowych szóstej austriackiej pożyczki wojennej, nie podlegają prócz należności według § 1. rozporz.

dzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280. o należnościach od kontraktów ubezpieczenia, umów o rentę dożywotnią i o zaopatrzenie, żadnej osobnej należności (§ 5. i § 6., ust. 3., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363).

X. Podatek od obrotu papierami wartościowymi.

§ 23.

Obrót papierami wartościowymi szóstej austriackiej pożyczki wojennej jest uwolniony od usta-

nowionego w ustawie z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195, podatku od obrotu papierami wartościowymi.

XI. Początek mocy obowiązującej.

§ 24.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia.

Spitzmüller wlr.